

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 60.

Anden Session.

27de Møde.

Løvedagen den 16de November.

(Fortsat).

P. Jørgensen: Naar den høitærede, meget lærde 2den Landstingsmand for Kjøbenhavn har yttret, at det kunde ansees som Vælgelssindethed, at man forkaster noget den ene Dag og antager det igjen den anden, kunde det synes, at Forslagsstillerne sidste Gang havde stemt derfor, og, da der ikke var Navneopraab, kan der ikke vides Noget derom. Jeg skal ikke tillade mig at yttre noget Videre derimod og jeg seer mig heller ikke istand til at kunne modstige den ærede Landstingsmand; thi der er et gammelt Ord, som siger: „Naar man spiser Kirsebær med de Store, faaer man Stenene i Dinene“, og det kunde i saa Fald let gaae mig saaledes.

Dreier: I Anledning af, at den næstforegaaende ærede Taler anførte, at man ikke kunde slutte fra sig selv, fra sine egne Forhold til hvad der i Almindelighed kan gjælde, og han gjorde denne Bemærkning med Hensyn til hvad jeg havde anført om mine private Forhold, vil jeg blot tillade mig at yttre, at det ikke har været min Mening at fremstille dette Forhold som et, hvortil der skulde tages særdeles Hensyn, eller som var af særdeles Betydning. Min væsentligste Hensigt med at nævne mig selv og mine Forhold var, at gjøre det saameget mere klart, at det ikke var en Sag, som aldeles ikke berørte mine Forhold, og at forebygge, at Noget mulig skulde troe, at jeg derfor behandlede denne Sag med saameget mindre Overtøelse. Forøvrigt skal jeg, da jeg engang har reist mig, med Hensyn til hvad den ærede 2den Landstingsmand for 7de Valgkreds (Nyholm) anførte om, at min Betragtning af, og Sammenligning mellem Slutning

gen af § 4 i Loven af 4de Juli 1850 og det nu foreliggende Ændringsforslag ikke passer, og at Slutningen af § 4 maatte betragtes ganske anderledes, blot gjentage, at jeg, ved hvad den ærede Landstingsmand har anført, ikke er bleven overbevist om, at jeg feiler; thi det forekommer mig, jeg formaaer ikke at indsee Andet, at der i Slutningen af den nævnte Paragraph er en Bestemmelse, hvorefter den Arbeidsberettigede umuligt kan vide vidst, om han beholder Pligtarbejdet eller ikke, før den 30te April er kommen.

Skoleforstander Sørensen: Med Hensyn til Huusmændenes Interesse i denne Sag skulde jeg ønske, at denne Lov saa lidt som muligt maatte komme i Anvendelse, ikke alene af de Grunde, den ærede Indenrigsminister har anført, at det navnlig for nærværende Tid ikke vilde være en gunstig Tid for de Hovertpligtige til at faae Afsløtning, men ogsaa med Hensyn til det Forhold, som kan indtræde i Fremtiden mellem Godseierne og Huusmandsstanden, dersom Huusmændene benytte det nærværende Tidspunkt og derved maaskee nu bringe den Arbeidsberettigede i Forlegenhed, da det let, tør jeg sige, kan komme til at gaae ud over den selv. Derfor vilde jeg ønske, at alle de, som have nogen Indflydelse paa Huusmandsstanden, ville udøve denne i den Retning, at de for Diebliffet skulde gjøre saa lidt Brug, som muligt, af den Ret, Loven hjemler dem. Med Hensyn til mit eget Forhold i denne Sag skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg var ikke tilstede ved Sagens anden Behandling og har altsaa hverken stemt for eller imod det dengang stillede Forslag. Men med Hensyn til Landstingets forandrede Stilling i denne Sag troer jeg, at det vil see noget besynderligt ud, dersom man, inden Loven kommer til Anvendelse i Landet, vil søge at indskrænke den; thi det